

N.

Berättelse

om en Transport af 49 Barn ifrån Stockholms Stora Barnhus til Bollnäs, Alfta och Ofvånåkers församlingar i Helsingland, som på Hans Excellences, Riksrådets, Öfver-Håthållarens, Academie-Cancellarens samt Riddarens och Commendarens af kongsl. Majts Orden, Högvalborne Herr Baron Carl Sparres så ock Högädle Barnhus-Directions befallning år 1787 den 11. October blifvit af underteknad företagen.

Sedan Barnen tillika med tvenne Köterstor hunnit blifva placerade i fyra af Buldan täckta vagnar, så börjades resan ifrån Stockholm ofvannämde dag kl. 10. före middagen. Jag själf nyttjade en Chaise, och matvarorna voro til större delen inpackade på en kærva.

Sedan hade nu regnat halftannat dygn: detta tillika med den sedna ärstiden föresnädde of ej serdeles angenäm resa; men tälamodet och tiden öfvervinna allt. Efter et saktmodigt tråkande i smuts och slask, kunnos vi kl. 2 eftermiddagen til Rotebro, ätföljde af den beskedlige Länsmannen Herr Ysaïas Grundén, som förledet är var den enöde Länsmann hvilken gjorde of samma goda bitrade. — Sedan vi här spisat midtäg, fortsattes vår marche i sällskap med Länsmann Apelquist til Sätuna Bondgård, nästän midt emot Märstads Gästgifsargård, där vi fungo nattquarten.

92.

Den 12 kl. 9 f. m. sedan Barnen gjort bön och ätit frukost, börjades denna dagens resa, som föremiddagen var dragligare emedan det då höll up at regna. Utan någon särdeles öfvergenhet huuno vi omkring middagstiden til Alfsike, hvarest från, sedan Barnen druckit sig otörstiga, resan skedde til Upsala, dit vi kommo kl. 3. eftermiddagen. Då Barnen där spisat, måste vi för mörkret och regnet skull skynda oss bort kl. 5. och huuno lyckligen kl. 7. om aftonen til Högstad, där hvars Lånsman lika som i Alfsike och Upsala var oss til mötes, samt placerade de flästa Barnen ^{idder} intil liggande Bond-byen. Den uphöjda slätten emellan Upsala och Högstad, var i det blåsende regnvädret nog besvärlig.

Den 13. October kl. 6 f. m. reste vi från Högstad, och kommo kl. 11. til Säby, där vi efter vanligheten väl bemöttes af Vändel - Håvads Lånsman. Så snart Barnen druckit sig väl otörstige, fortsatte vi resan genom den långa så kallade Södra Heden til Yfre, dit vi kommo kl. 2. e. m. väl emottagne af Lånsman Nordström, som där iätit tillaga supanmat åt våra Barn - Väl måttade, skyndade vi oss kl. 4 e. m. på vägen åt Mehede. Och sedan vi mått den stora Siarys slätten, och den så kallade Norra Heden, kommo vi fram til Mehede kl. 8 om aftonen, sedan Barnen förut vid et hviloställe på Skogen, blifvit af Lånsman Nordström med öl och svagdricka sågnades. I dagningen d. 14 October, gafs vi oss ut under et hållande regn, som sedan i 2 dagar continuerade. Väte och frusne kommo vi kl. 11. fram til Elfskarby, och blefvo i de gårdar som ligga norr om Dal - Älfven gratis undsågnade genom den Hederlige Lånsman Lenströms föransstaltande, som denna gången så väl som den fösta ensam utmärkte sin värdighet mot våra Barn på detta sättet: manne ej många fört medailler som mindre förhent den samma. Men härmit slutas oss våra glada dagar.

Efter slutad spisning fortsattes vår resa til Gesle, och blefvo Barnen under vägen vid Harnäs - Bruk af Bokhållarens för-

93.
med svagdricka tillräckligen läskade. kl. 6. e. m. kommo
vi fram til Grefle, och måste utan ringaste hjälp af någon
kronbetjent hålla halfannan timme på en plan mitt
för flottet under det starka regnets. Sedan jag med mutor
och böner fått en Lands Cancellie-betjent at följa med
mig til Lands-Camereraren, som sådes vara borta, och där
efter til Lands-Secreterarn, som sade at denna saken ej
hörde til hans departement, så trassade jag ånteligen ge-
nom samma Cancellie betjents åtjård kronv-Lausmannen
Lidfors, hvilken följde mig til Sättra By Norrom staden,
och där inlogerade Barnen, samt lofvade på min trängna
anhållan at komma tillbaka följande morgon kl. 7. för
middagen, för at hjälpa mig til rätta med de styfva Bon-
dema. Härvid är at märka, det både Herr Grefven och
Landshöfdingen så väl som Heradsfogden Hr. Vallman voro
nyss utreste på landet.

Dagen derpå, eller den 15 October, sedan jag ända tu klock. f. m.
förgäves väntat på Herr Lidfors, måste jag åter, af fruk-
tan at ej komma för sent på de tilkommande Stationema,
börja den dages resa, då et partie Hille bönder begärade
til min förundran bevis af mig det de varit i Sättra för at
skjursa, och ej fått. Hårt til svarade jag det jag redan fått
skjurs, och at om de, som borde skjursa från Gårde, ville föl-
ja med dit och den från skassa af fort til Hamränge, så
skulle jag lemna dem bevis på sednare stället; men detta
ville de ingalunda. Något efter 12 kommo vi til Gårde, där in-
gen kronbetjent givit den minsta anstalt til Barnens
förmön. Vi stånade vid den mest at nor belägna gården,
der måtte första göra var at hjälpa de våta och gnällande
Barnen under tak, som ånteligen lyckades, ehuru ingen
manniska i gården syntes, utan liksom kommit öfverens at
göra sig osynliga. Sedan jag med böner och mutor, vanli-
ga medel för mig på denna resa, skassat mig litet dricka
at läska de törstige Barnen; så lät jag öppna matsäckarne
för at gifva Barnen kött och bröd, ty mjölk stod ej at få til köps.
Förgäves bad jag de förre skjursböndema fort sätta skjursen
til Hamränge; och den karlen, som jag skickade til Gaste gifvar
gården, hvilken låg et stycke den från, kom igen med det svar,

14. at hållskjursen var redan den från gången, och Gåstgifs
varen rest til Gefle med ordres til sin hustru at ej läm-
na hästar åt Barnhus-Barnen, ty det vore krouskjuss
som han ej hade at göra med. Jag måste således springa
ta i regnet och den djupa smulsen til Gåstgifsvargårdens
och seck anteligen med många böner och löfte om två
daler kmt milen för hästen, skjuss til kl. 4. e. m. Besynnerligt
var det Bonden Anders Andersson i Gröje berättade, nem-
ligen at då Hille bönderna dagen förut i Sockne-Steigan
förehöllo Länsmann Lidsfors det han satt dubbelt skjuss
til Sättra, då de efter sin vana bort skjussa från Hille
Länsmann då svarade, at ehuru han såg det vara et
skriffel af Krouv-Befallningsmannen, så borde han dock
lyda ordres. Hvarifrån denna oviljan härrörde känner jag ej,
nog af at så skedde som är berättadt, och at vi under hela
lä var ofriga väg rönte ganska obehagliga följder häraf.

Til en början kommo vi ej til Hamränge förrän kl. 7, då
Krouv-betjeningen och skjutsbönderna vvalle borta, och
titen eller ingen anstalt var gjord til supammat för Barnen
dock fingo dessa godt nattherbärge uti de omkring Gåst-
gifsvargården belägna gårdar. Artillerie-Lieutenanten
Her Hagerstein och Besiktungs-Rustmästaren Her Björk-
man, som voro stadda i Ambetsärenden, och för hvilka
jag här berättade vårt öde, kunna tillika med Gåst-
gifsvararen i Hamränge intyga sanningen om vår då varande
belägenhet, samt at skjutsbönderna ifrån Hille undfingo
två daler kmt milen för hvar häst.

Den 16 Octob. kl. 8. om morgonen, kom den bestedlige Länsmann
Her Hagberg til mig, och med nog möda skassade
mig ny skjuss til kl. 10. då vi åter förfogade oss på resan
genom den långa Hamrängers skogen. För det besvärliga väglä-
get skull, hann vi ej förrän kl. 2 em: fram til Skog, der vi
mötte samma svårighet som förut, ty Länsmannen var på Gån-
get, och Ejendingsmannen var dagen förut bortrest. Dock
fingo vi genom Gåstgifsverkskans hjälp skjuss något efter kl. 4.
eller sedan Barnen spisat middag.

kl. 9. samma afton, så godt som midt i nedanet, voro vi vid
Söder Ala Särja, dit jag förut skickat den ena sköteskran

95

för at skasja färjan öfver på denna sidan. Och som jag fruktade för Barnen, så fattede jag dem alla tillika med mig på den ena färjan, dels at undvika olägenheten af haffstärne, dels at hafva dem närmare til hands. Det varen rörande syn at se alla dessa små kräken på et sådant ställe, och lemna jag hvar och en at eftersinna mina bekymmersama tankar, då jag fant of alla midt på denna breda strömmen. Men Gud, som i synnerhet är de små Barnens beskyddare, bevarade både dem och os alla så at intet ondt hande of och ike en skv förlorades, oagadt man vidut- och inlastningen på de ifrån skog brukade nio härrorna hade hvarje handa olägenheter at öfvervinna. Kl. 11. om natten kommo vi ändteligen fram til No. Mystje Gästgifsargård der alle hade lagt sig, och intet rum var för Barnen at få. Dock erhö jag derstädes undervisning at placera dem i den sidt omkring liggande byen. Återkommen til Gästgifsargården kl. 1. om natten, var jag af or, traskande i den djupa smutjen och min svåra tandvärk, som hela resan fortfarit, så mätte at jag ej fick någon sömn den natten.

Om morgonen den 17 October, kom Gjerdingsmannen til of til Gästgifsare-gården, och med den flit hjelpte of, at i kl. 10. åter voro resfärdige. Litet efter middagen kommo vi til Glösbö, der vi lyckligt vis träsfade ortens Länsman som då hölt auction på några Meubler. Vi rastade här, och lagade til af vår matsäck samt dricka och mjölk den bästa middagsmåltiden under hela resans. Sedan Barnen blifvit väl mättade, fortjatte vi kl. 3 vår resa, och kunno kl. 6 fram til Gästgifsargården i Bollnäs, under lika regnaktig väderlek och djupt före som förut.

Den alsmächtige Guden vare lof! som i så svåra omständigheten halp of väl fram, och bevarade alla Barnen så, at ingen atom gossen Lars Gustaf Österberg var vid ankomsten sjuk eller skadad. Denne gossen, som redan vid vår afresa var oparflig, hade således under själva resan få mycket större kännning af den svåra väderleken; hvar före han, utom at vara högst ofnygg, på flera stätt, alltid klagade öfver magvärk, och fick ej behålla någon mat. Bonderna, och i synnerhet hans Fosterfar Anders Persson i Gåddvik och Alsta, som lägo quar i Gästgifsargården öfver natten, sågo detta med or, och hade jag ej fått Anders Persson at taga honom emot, om jag ej försäkrat det han

96. blott var vådersjuk, och tillika lofvat bejda för honom hos Hans
Excellence och Högädle Direction om två Riksdalers tilökning för
detta året, hvilket löfte jag vid min ankomst til Alfta
måste förmå, likasom det at Bonden Johan Larsson,
tog den lilla enögda flikan Frednica Mejer, skulle för detta
felet få ärligen en Riksdalers tilökning.

Den 18 October kl. 8 om morgonen, följde jag de 24 Bolnäs
Barnen up til Pustegården, där de alla tillika med mig blev
vorned en väl tillagad frukost af Herr Doctor Noroews
sägna. Strax derpå blefvo de af Herr Doctor till sina
föräldrar utdelte, hvilka sedan blifvit til häften för
drade, som af underhålls-besven synes. Samma dag kl. 11. följde
jag til gästgivargården, för at där, enligt Högädle Di-
rectionens utskänning, til Alfta församlings Invärdare ut-
dela de dem tilhöriga Barnen; hvarefter Herr kyrkoherden
Gevalin företog sig at i min närvaro ^{det utvärda} utdela
dela de Barn som til Ofvanåker voro ämnade.

Sedan jag ätit middag hos Herr Doctor Noroews, reste jag sam-
ma dag til Alfta, för at hos Herr kyrkoherden Östernman få
hvila öfver en dag, samt få försäkrings-besven underskrifva,
likasom jag den 20 derpå följde Herr kyrkoherden Gevalin
til Ofvanåker för samma orsak skul.

Efter predikan i Ofvanåkers kyrka, föreställdes församlingen
af Herr kyrkoherden Gevalin de otta tillkomna fosterbarnen,
med bifogade förmaningar både til dem och foster föräldrarna,
hvarefter Barnen af Herr kyrkoherden emottogo underhålls bes-
ven och presenterade dem at sina nya föräldrar, hvilka sedan
derpå i Sacristugan underskrifvo försäkrings besven och lem-
nade dem at mig. Deenna reception berättades gätt för sig samma
dag i Bolnäs; men uppsköt i Alfta för Söcknens vidlöftighet
skul til Söndagen derpå.

Sedan jag njöt til mycken höflighet af den ömsinte kyrkoherden Ge-
valin, och i hans sällskap besökt några deromkring boende Barnhus-
Barn, reste jag måndagen derpå tillbaka til Alfta, där jag fick de
öfriga af försäkrings-besven underskrifva, och i sällskap med
Herr kyrkoherden besökte ät skilliga när om kring kyrkan boende
Barn, samt fick tillfälle at säga mig så väl at detta goda

97.

Folkets vackra hemfeder, som deras välmäga, hvilken sades
här och i Ofvancäker vara nästan allmän.

Lika väl bemött i Afta som Ofvancäker, reste jag den 23 til
Böldnäs tillbaka, för at af Herr Doctor Nordens, få minna hos ho-
nom lemnade försäknings bref tillbaka underskrifnad. Här, lika som
i Afta, dels gick dels åkte jag til de närmast omkring kyrkan
boende Fosterföräldrar, och fant på de flesta ställen ganska
beskedligt och äfven välvillande folk (*); ehuru man i allmänhet
säger at Böldnäs böndema äro nu sämre än för, af hvad sak
kan jag ej vift säga. Man har dock försäkrat mig at öfver hälften,
det är mer än 100 af denna församling, Insannare, skulle, om de ut-
söktes, vara skicklige til Fosterföräldrar.

Sedan jag en vecka viftats och utitit mycken godhet på denna
orten, som utan tvifvel måtte vara ganska vecker om somrarne,
emedan hon omgives och genomskäres af flera Ljvår och flörre
strömmar, så reste jag den 24 October ifrån Böldnäs til Arbrå,
för at på Högvederbörig befallning undersöka de Barns tilstånd,
som år 1786 om hösten hitkommit. Under vägen för jag öfver
en vecker trädbrygga, som år 1786 af Färskarlen Derstades Rheuberg
blef på en sommar byggd öfver den härunder rinnande Ejusna-Ålfven.
Bryggan var 450 alnar lång, och vift 10 alnar öfver vattnet, där hon
var högst, byggd i en fors där mycken last sankar på sådant sätt,
at de stolparne hvar på hon hvilat, och som lika som i hölfster
är i stenkar insatte, kunna när som behöves, utan mycken
möda uttagas och med nya ombytass. Stela kostnaden skal hafva
fligit til 17000 daler knut, hvilken nu af ofvannämnde 3 För-
samlingar och andra resande ersattes efter hand; dock gaf jag
vid upresan inga Brv-penningar för Barnen och mig. Under vä-
gen til Arbrå besörades jag af et ganska starkt snöglopp,
det första denna höst, men hvilket emot rättes vandes i som.

Aldersstand i Arbrå finnes 36 Barn, så anhöll jag hos Herr Prosten
Högman, at til den 2 Novemb. få vid min återkomst i Sacknestugan
se så många af dem som möjligt vore, hvar på jbg den 26 October
reste ifrån Arbrå til Undervik, för at träffa och tacka den heder-
lige Commisstem Ahl, som med så mycken omhet sköter flä-
kan Anna Klina Wastberg, som år 1786 kom til honom ganska
sjuklig och usel; men är nu rask, läser rätt snält och är tämme-
ligen värt. Likaledes besökte jag gorsen Johon Eri Blad och

(*) Et prov på fosterföräldrarnes godhet, såg jag ibland annat hos Eric Samuelson på He-
den i Böldnäs, som fick flickan Carolina Sophia Solenia til uppfostring. Han hade ut-
ser min frånvaran lätit sig henne 2 klädningar, och då jag tackade honom därför, gret
han sågande: jag tror att för mycket af detta lilla vackra och goda Barnet, tillkom
Mödrarne i allmänhet sade: Du late oss kunna fostra up Barn ja i stå te var mitt.

flickan Anna Johanna Koffstrom, bada hos Bonden Anders
 Jehryson i Djupa by; Junga Christina Söderberg hos kyrkvä-
 den Olof Johansson i kyrkbyn, samt flickan Anna Sahlman
 hos hans granne Olof Nilsson, alla ganska väl upfostrade och i
 schola hållne. Samma dag hant jag til Därfö, der jag läggde
 ner natten hos den vördnadsvärde Proften Ruth, som 2 da-
 gar förut på sit 74de år fått af Her Doctorin och Årkebi-
 skopen sit Proste - Diplome.

Den 27 October kom jag til Ejusdahls Prostgård, och aflemnade
 der til Her Proften Sundius de fyra underhålls brefven
 ifrån N° 780 til och med 783, hvilka alla blifva kvar i
 Ejusdahl, ehuru Barnet N° 780 är ifrån Lärka och 783 ifrån Del-
 bo. Samma dag träsades åtskilliga deromkring boende Barn-
 barn, hvilka mädde alla väl, undantagandes Elias Eneman
 som låg sjuk i en svår flussfeber, men åtnjöt af det öma
 Prostföret en ganska god skötsel.

Den 28 var jag i Ejusdahls kyrka, och hade den glädjen at i
 Ökoret få se öfver 70 Barn, alla raske och muntra, samt
 ibland dem några, såsom Lovisa Kejser och Lisa Södergren m. fl.
 nästan fullväxta, ehuru ingen af dem fylt 14 år. Men denna
 glädjen blef mycket förminskad af åtanhan på de i Ejus-
 dahl varande inficierade Barnen, som sista gången af mig
 anmärktes, och hvilka ännu ej af någon Läkare blifvit
 skötta. Dessa Barnen äro N° 309 Olof Ejungblad, N° 471 Eva
 Blondina Sjöberg, hvilka genom Klimatets godhet, rörelse
 och öm skötsel nu mera hafva fällan besvär af denna sjuk-
 domen, dock äro derföre ike aldeles restituerade; men N° 473
 Maja Greta Hammarberg är rätt illa deran. N° 290 Anders
 Alexander Söderman fades i början hafva smittat sin
 festeras hus, dock har, efter Her Krankenberges berättelse,
 Gafsen sedermera befunnits ännu vara fri, fastän huset är smit-
 tadt. N° 282 Adam Lundenius besväras ofta af hönsdan,
 af hvilket han ända til 2 gånger i veckan ligger hela timmen
 kanslös, men upstår lika munter, sedan han fått sova
 en eller två timmar derpå. Denne sjukdom kom i början
 mera fällan på honom, men tykes öka sig med åren, hvar-
 före en Läkares närvaro på stället tykes vara aldeles nöd-
 wändig. Gafsen som nu är hos Soldaten Lång i Storhaga, är an-
 nars

hurtig och rask samt åter med god smak. Utom Gustava Schejder hos Bonden Pön Sonson i Östernäs, som nyligen tillfästnat af en feber, samt ofvannande Eneman, vet jag ingen vara sjuk af Ejusdahls barnen, ej heller har någon af de 11 som där upfostras, ännu dött

Sedan jag besökt åtskilliga Ejusdahls Barn hema hos sina Gosterföräldrar, och funnit dem alla väl mående, samt dels af Herr Ewosten Sundius, dels af Herr Befallningsman Granckenberg tagit nödiga underrättelser om de öfriga, så reste jag den 30. Octob. till Gärla. Den saktiga väderleken hade redan natten till den 28 stutad, och den djupa smutsen blifvit af en hastig kold i en mycket besvärlig krake förvandlad. Den öms och vaksame kyrkoherden i Gärla visste mig den 31 Octob. öfver 20 Barn raska och munttra. Men N: 345 Peter Boberg, som tillika med sit husbonde folk var inficerad, hade af de läkemedel, som ifrån Herr A. J. G. Sil-läus i Hudviksvall blifvit tillskickade, ännu ej blifvit läkt. Mätte en gång några kraftiga mätte tagas emot denna fasliga eld, som på 5 mig vetterliga skällen äfven i detta landet gripit omkring sig, och för hvilken våra oskyldiga barn föle skuld! Gossen N: 356 Anders Tetterman var blott läkt i bröstet, men fären på läret och bakländen gå ännu öppna. Han såg i medlertid rask ut, och sådes hafva god mätluft. Herr kyrkoherden anhöll om en ~~20~~ ärlig tilökning för den otroliga möda och talamod som des beskedliga Gosterföräldrar i 2 år använt med honom. N: 340 Carl Gust. Lundberg hade det olyckliga vitsord af sin goda Gosterfar och kyrkoherden, at vara lika oböjelig til det goda, lika ofugg somt fönt och knappast flug. Som ^{Gosterfar} hans är en ibland de äldre beskedligaste och förmögaste Gosterföräldrar i Gärla, så anhöll Herr kyrkoherden at honom mätte tillåtas at omfatta detta svåra Barnet, at des nya Gosterfar mätte få någon tilökning, som gjorde des möda dreglig, och at denne beskedlige mannen som han nu är hos, mätte få et felfritt barn ifrån Stockholm. Likaledes anhöll Herr kyrkoherden om Högadte Di-rectioneus ynnest för öfsta gossen Lars född den 7 Feb. 1781 i Öneby och Gärla Socken. Han har hvarken far eller Mor, eller någon annan näst än en gammal sjuklig Mormor som sitter inlyses. Herr kyrkoherden bad tillika at Bonden Olof Enson i Ygsbo mätte få bli hans Gosterfar.

Den 1 November reste jag tillbaka från Gärla, och tog vägen till Sjö-
 der jag låg hos Herr Prosten Ruth öfver natten. Den quarters djupa
 snön, som föregående natt fallit, men ännu mera den som med be-
 ständigt urväder föll den 2 hujus, gjorde Chaise-hjulen dubbel-
 så stora, tvöttade ut tvenne hästar på 6 fjerdingsväg, och hade
 så när trängt mig att lemna Chaisen kvar i Undersvik, jag
 kom dock samma natt efter mycket möda fram till Arbrå Proft-
 gård, och använde följande dagen till att besöka åtskilliga der-
 omkring boende Barabus-Barn, dem jag alla fann raska och
 muntra. Den 4 November voro öfver 30 Barn mig till mötes
 i Sockne-stugan, der Herr Prosten Högman ropade upp dem alla
 och sågnade mig med deras lustiga färg och glada ansikten. In-
 ga sollicitationer eller besvar gjordes här, som voro af värde
 utom Pehr Anderssons i stäf Klagan öfver Gofse Anders Blom-
 bergs sturfskhet och ovilja till att läsa, då nämnde gofse fick
 tilbörlig varning, och Högädle Directivus försäkran om nå-
 gon belöning för Pehr Anderssons äldste Söns mycket måda
 med ofvannämnde gofse uprepades. Annars rönste jag här Plina-
 tets och lefnadsfättets goda verkan på våra Barn; ty flera
 som jag föit hit med chrnistisk opaslighet, såsom Cajsa Lisa
 Behm Johanna Ginberg, Catharina Bergström med fl. gif-
 vo alla med sin vackra färg och munterhet tillkänna kroppens
 hälsa. I synnerhet blef jag helt förvånad att se lilla Chajsa Berg-
 ström, som vid dess ankomst till Arbrå 1766 var vid 7 1/2 års ålder
 ej större än en fem års flicka, med stort husföd, magtlos och
 nästan mällös, så att hon återbar af Fosterfadren såsom en
 byting, men nu vakar, fullkomligen flor för sina år och propo-
 tionerad, samt munter och kunde sedan något läsa rent i Bok.

Den 5 November reste jag kl. 11. f.m. ifrån Arbrå under be-
 ständigt snöande, som gjorde föret så tungt på skogarne,
 att jag nödgades byta om häst, och hade ända till så när ej
 hunnit fram till Glöbo. Sedan jag talit sköter skorna
 resa fönt till Mo-Myckje, för jag samma afton till

Inspectorn Gougelberg på Flors Linné Fabrique
 Har jag jag dagen derpå 5 ft. Barn, dels hörande til
 Fabriquen, dels til Mo-Socken, alla muntra och friska
 Ulrica Carolina Fabrikström hade väl ännu ej fått
 sin naturliga färg igen, sedan hon af sin nu varande Foster-
 fader Olof Larsson i Öfverbo och Mo blifvit urerad af
 en ganska elak sjuk, dock var hon tärneliger raske,
 Denne bestredige mannen, som den 1. October 1786 tog ofvannäm-
 da af Landfiscalen Yberg värdlöfjade flicka, har haft så
 mycken möda och kostnad för hennes helse skull, at han i
 ödmjukhet recommenderas til en Riksdalers Douceur.
 Dessa Barn hafva allsedan Maj-månad 1786 då de hit kom-
 me, varit utan annan tillflykt, än den Her Inspectoren
 Gougelberg af barmhertighet åtagit sig, ej heller har
 någon härifrån sett efter dem förän jag gjort det; hvar
 för jag i ödmjukhet anholder at Församlingens Sa-
 stor måtte åläggas at hafva uppsigt öfver deras uppfostran.

Den 7 November for jag til Söderala Prestgård, och såg
 derstädes dagen efteråt de 21 Bamhus-Barnen, som där
 i Församlingen vistat, och hvilka i min närvaro af Her
 Probsten Grundén förhöres i sin Christendom, då jag
 med nöje fann et nytt vederuäle af Her Probstens
 utmärkta ömhet för våra Bam. Alla vor muntra och ra-
 ska, undantagande Eva Charlotta Stultman, som besvärat
 af sin tiltagande ofärdighet i ryggen; och som Fosterfa-
 dern på det ömaste sköter henne, så recommenderades han
 af Her Probsten til en Riksdalers årtugjetande ärligen
 öfver den vanlige fosterlöney, hvilket i min tanka är höjst
 billigt, och långt rimligare än at Jacob Almqvist som
 fosterfar skall för en så raske gosse för i 2 år 10 och i 2 an-
 dra 9 Riksdaler, hvilket är et elakt trät för i Söderala
 församling. Likaledes recommenderade Her Probsten
 gossen Abraham Hjobergs Fosterfar til en Riksdalers
 Douceur för det myckna besvär och kostnad han anvandt
 til

botande ^{elaka} Hjorsens ben, som nu aldeles voro lätta, ehuru de
 här förgäfres i flera år plåstrades. I anseende til allt hvad
 jag såg i Söder-ala, så måste jag tillstå at Herr Probstens
 Grundens förtjenar all tackförmhet och Höfaktning för
 sit dina upförande emot vara Barn, både i anseende til
 deras timmeliga och andeliga välfärd. Barnen växa här
 också til förundran, hvilket jag i synnerhet observerade
 på ofönnämde Hjörberg, Anders Östberg, Gust. Martinus
 Maxon, Susanna Dahl, Elisabeth Wattman m. flera.
 Vendela Christina Björn var den enda utaf alla Bam-
 bus. Barnen ^{i Helsingland} som med tårar i ögonen bad mig at jag följde
 med til Hockholm, där hon hos sin Moster Gabriqueus
 Helsingens trodde sig kunna få en bättre upfostran. För-
 gäfses förestälte jag henne följdena utaf denna darska-
 pen och huru hon nu var mycket lyckligare, hon ville likafullt
 til Hockholm. Ja ej allenast hennes, utan äfven många an-
 dra Barns Commissioner, angående ans, Brev m. m. samt corre-
 spondence med Prestskapet och Fosterförelärdarne, haf-
 va förorsakat och förorsaka mig mera bryderi, kostnad
 och tidspillan än man lätteligen skulle kunna tro.

Den 9. November reste jag til Skogs Prestgård, och fick derse
 fyra Bamhus-Barn, sål upfostrade, af hvilka Johanna
 Ceder upfostras hos Herr Kyrkoherden Burman helt på helt
 annat sätt än hos en Em i Skottgränd. Em Burman frukt-
 tade at hon var inficerad; men sedan mina Sköterskor
 undersökt henne, och funnit at hon blott befärades af
 körtlar, så gaf hon sig til frids. Som Bonden Olof Olsson
 i Kränd med mer än vanlig ömhet skötte sin i vatten
 sol förledna sommar döda Fosterdotter Anna Charlotta
 Börén, samt kostade på henne en hederlig begrafning, så re-
 commenderade Herr Kyrkoherden Burman denne hederlige
 mannen at få en beskedlig och frisk flicka til upfostring i

den dödas ställe, äfven Bonden Eer Olsson i Strand
 til en Riks Dalers årlig tiökning på fosselönen, för sin
 myckna möda med gossen Gustaf Runberg som är
 högst ofrudd och trög att fatta.

Den 10 November reste jag ifrån Skog, sedan jag besökt
 nio församlingar i Helsingland, öfverlämnat 119 Bam til
 Gaf dem, samt i de öfriga uppsökt och annärkt allar
 de Bam, som för sin sjukdom eller andra omständigheter
 förtjena Hans Excellences och Högädle Directions
 närmare åtanka.

Ifrån Söder Åla hade jag et ganska gott före, men
 den ganska starka skybranden som fyntes i Skogs Bestgård,
 förorsakade en så stark rörelse i luften, at försten orolig
 mängd snö vräktes ned och dernå kom et hållande regn
 som varade i 2 dygn, så at den snö som hittils varit öfver
 nog til flod före, nu så gott som aldeles försvann, och lem-
 nade efter sig en liten ål af is midt på vägen i Sko-
 garne; men på slätten var allt burt och föret ganska djupt
 i synnerhet närmare Gefle, der jag i Hens Lunds Ca-
 mererarens Södergrens händer öfverlämnade en förteckning
 på de Barnen jag upfoit, hvilken han sade vara den
 första han af Högädle Direction emottagit. Ju närmare
 vi kommo til Upsala, ju mera djunt och slaskigt, hvilket
 med glädje påminnte mig den försigtigheten at hafva
 oagtaat att dit gode föret i Helsingland, skojat Phaisen
 med mig til den ort der han ganska väl behöfdes.

Ändteligen kommo vi den 14 til Upsala, då det efter
 14 dagars slask åter började häftigt frysa til. Som
 jag för den beständiga fuktigheten skul besvara-
 des af rysningar och någon feber, så drögde jag i Up-
 sala öfver den 15, då jag äfven skakade mig tilfalle
 at se den ryktbara Guldalken, som et oförskämt

rykte fode vara af Hans Majt til Italien hämtad
och der quarlemnad. Den 16 reste vi ifrån Upsala bitida
om morgonen, och efter et besvärligt tråkande öfver
den i ^{en} gån ska hård krake förvandlade smutsen kom
mo vi genom Guds nåd med väl förrättade ären
der til baka til Stockholm klockan 10 om
Aftonen, sedan vi varit öfver 5 veckor eller 37 dygn borta.

Denne Res-Journal hade redan före Juhl bort
til Högädle Direction intämnas, men som dels
Hans Excellence strax efter min återkomst up
vaktades med innehållet häraf, dels en af förkyl
ning under resan ådragen flussfeber plågade mig
hela 6 veckor efteråt, dels åtskilliga min lilla sjukas
och Baras Branspöternas åtföljande besvär hindrat
mig at allt hittils fullborda min skyldighet, så hop
pas jag i ödmjukhet på mycket snarare så förlä
telse, som denne Journal torde blott som en liten
eftersyn för dylika resande ombud komma at i
handlingarne förvaras.

Stora Barnhuset den 20 Maji 1788.

Anders Bergmark.